

Datum: 15.09.2016
Medij: Nedeljnik
Rubrika: Memorandum SANU
Autori: Dušan Kovačević, akademik
Teme: SANU, Akademik

Napomena:
Površina: 1098
Tiraž: 0

Naslov: O PROŠLOSTI i budućnosti

Strana: 30,31

DUŠAN KOVAČEVIĆ

O PROŠLOSTI I BUDUĆNOSTI

Danas je priča o Memorandumu – posle svega što se desilo devedesetih godina – još jedan pokušaj „dijagnosticiranja uzroka“ bolesti od kojih je umrla Jugoslavija; šta je to i ko je to razboleo tu veliku i lepu zemlju da nestane u plamenu koji ju je i stvorio. I tih rasprava će biti i ubuduće, sve dok ljudi – uglavnom političari – ne shvate da je duvanje u pepeo tek ugašene kuće opasan i poguban po krhki mir među zemljama koje su do juče ratovale

Piše **Dušan Kovačević, akademik**

MEMORANDUM

Današnje priče, rasprave, polemike i „najnovija tumačenja Memoranduma“ vraćaju nas u prošlost i vremena partijskih, ideoloških, komitetskih, policijskih, bezbednosno-obaveštajnih i međunacionalnih obračuna.

Memorandum bi odavno morao biti briga ljudima zaduženim za istine iz prošlosti – istoričarima.

Preispitivanje Memoranduma je samo deo novih i opasnih igara raznoraznih mešetara u Srbiji i izvan srpskih granica.

Nažalost, kao i pre trideset godina, taj nedovršeni spis o „položaju srpskog naroda u Jugoslaviji“ služi za dnevno-političke rasprave, obračune, optužbe i dokazivanja „krivice“ pojedinih „beogradskih intelektualaca“ u podrivanju zemlje koja je bila na izdisaju.

I dok su se vodile rasprave, svade i optužbe na račun „pogubnog teksta“, uveliko su se pravili „pacovski kanali“ duž granica Jugoslavije za uvoz – šverc oružja namenjen paravojnim i parapolijskim (kriminalnim) jedinicama spremnim da počine zločine i unište zemlju koja ih je školovala da je brane.

Filmski snimci tog veleizdajničkog čina brzo su sklonjeni i proglašeni „incidentom“ nekolicine neodgovornih, problematičnih ljudi, koji su, u suštini, bezopasni po bezbednost velike, moćne i jedinstvene armije Ustavom zadužene za odbranu i sigurnost zemlje.

Šta nama mogu nekoliko kamiona i brodova prošvercovanog oružja, kad smo mi „treća vojna sila u Evropi“?!

Ali taj „uznemirujući tekst“ o položaju srpskog naroda mogao bi da naruši mir jugoslovenskih naroda i narodnosti željnih da žive zajedno.

I, nažalost, prve opomene, upozorenja i optužujuće izjave došle su (većinom) iz kabineta srpskih komunističkih političara.

Danas je priča o Memorandumu – posle svega što se desilo devedesetih godina – još jedan pokušaj „dijagnosticiranja uzroka“ bolesti od kojih je umrla Jugoslavija; šta je to i ko je to razbolelo tu veliku i lepu zemlju da nestane u plamenu koji ju je i stvorio.

I tih rasprava će biti i ubuduće, sve dok ljudi – uglavnom političari – ne shvate da je duvanje u pepeo tek ugašene kuće opasan i poguban po krhki mir među zemljama koje su do juče ratovale.

Pojedini „rukovodeći ljudi“, umesto da budu vatrogasci, sa ružnom i ciničnom strašću su preuzeli uloge piromana.

A u isto vreme, sa prostora bivše Jugoslavije, iz novonastalih zemalja, odlaze autobusima, vozovima i avionima mladi ljudi željni boljeg života i mira za budućnost svoje dece.

I nikad se više neće vratiti u zemlje gde se mržnja neguje kao cveće.

I u tim novim, etnički čistim zemljama ostaće većinom besni starci koji će se vraćati i tući štapovima, štakama i protezama.

I prošlost će im biti jedina budućnost.

Nažalost, kao i pre trideset godina, taj nedovršeni spis o „položaju srpskog naroda u Jugoslaviji“ služi za dnevno-političke rasprave, obračune, optužbe i dokazivanja „krivice“ pojedinih „beogradskih intelektualaca“ u podrivanju zemlje koja je bila na izdisaju

BUDUĆNOST

Draga deco,

Poštovani roditelji, učitelji i prijatelji ove lepe, dobre i pametne dece koja su jedina prava i ozbiljna budućnost naše zemlje, velika nada da nam uskoro može i mora biti bolje, da ne strepimo nad svakim dolazećim danom i ne žalimo za godinama koje su uzaludno prošle.

Danas je lep, sunčan, letnji dan.

I sutra je jedan od najlepših praznika posvećen Majci deteta – Sina koji se žrtvovao za spas ovog sveta.

I to žrtvovanje i stalno upozorenje da je dobrota jedini smisao života, i da će samo „dobrota spasti ovaj svet“, traje već više od dve hiljade godina.

Zaštitnik, čuvar i Majka naše zajedničke kuće – Hilandara, brine o nama i u svojim molitvama pominje svoga Sina oličenog u dušama i očima dece.

Danas je lep, sunčan, letnji dan.

I ova deca, ovako lepa, dobra, nasmejana i pametna zaslužuju bolje dane kad porastu, kad budu ljudi sa svojom decom koja će imati sigurniju budućnost u ovoj našoj bogatoj zemlji – bogatoj samo prirodnim lepota koje pominjemo kad se hvalimo i zaboravljamo ih kad valja brinuti o njima.

Nadajmo se, moramo verovati i učiniti sve što možemo – to nam je najveća obaveza, da ova naša lepa, dobra i pametna deca ostanu u Srbiji, da se ne razlete po svetu i ne odnesu svoju lepotu i pamet u zemlje koje su preko „sedam mora“; da se sutra u ovom hramu pojave sa svojom decom koje će biti više i koja će živeti bolje nego što mi danas živimo.

A danas je lep, sunčan, letnji dan.

I mi se moramo potruditi da nam i sledeći dani i naredne godine budu lepe i kad nema sunca kao danas.

I biće lepše ako naša deca i naši unuci ostanu u ovoj zemlji i budu bolji od nas.

I to neće biti teško ako im mi malo pomognemo – potrudimo se da nam oni budu najvažnija, najbitnija i najlepša briga!

Draga deco, čuvajte vaše majke i očeve, da vam jednog dana pomognu kad budu bake i deke, i kad vi vašu decu dovedete u ovaj hram iz vaših kuća u našoj zemlji.

(Obraćanje deci u porti Smoljinačke crkve uoči Velike Gospojine, povodom tradicionalnog Dana borbe protiv bele kuge) **N**

